Tüstav Arşivi
Orhan SİLİER
Bağışı

PARTİ Gazetesi

KILAVUZUMUZ BİLİMSEL SOSYALİZM; SİLAHIMIZ, PARTİMİZDİR.

15 NİSAN 1971 / SAYI : 6 — TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNİN MERKEZ YAYIN ORGANIDIR — 50 KURUŞ

ERİM HÜKÜMETİ PROGRAMI, SANAYİCİNİN PROGRAMIDIR!

12 Mart Muhtırası sonucu kurulan Erim Hükümetinin 2 Nisan 1971 tarihli programı, memleketimizde öteden beri uygulanagelmekte olan ve devrilmiş olan **AP hükümetlerinin de uygulamakta olduğu programların, esas itibariyle, aynısıdır, bir devamıdır.** Çünkü burjuva hükümetlerinin takip edecekleri politika konusunda başka alternatifleri yoktur. Büyük burjuvazinin, özellikle sanayi burjuvazisinin, ihtiyaçlarını karşılamaya yönelmiş bir «çalışma raporu» niteliğindedir. Nitekim bu program, İstanbul ve İzmir Sanayi Odaları Başkanlarının, sanayi burjuvazisi adına, bir süreden beri ileri sürdükleri taleplerin derli-toplu bir ifadesi, bir tekrarıdır. **Hükümet programı, bir yönüyle egemen sınıflar ittifakı içindeki çelişkileri sanayi burjuvazisinin lehine çözmeyi, öte yönüyle de «asayişin sağlanması» maskesi ardında, işçi ve emekçi sınıflarla tüm demokratik güçleri baskı altında tutmayı amaçlamaktadır.** Programın bir diğer özelliği, Türkiye burjuvazisinin dünya kapitalist sistemiyle bütünleşme azminin artarak devam ettiğini göstermesidir.

TÜM FONLARIN SANAYİCİLERİN EMRİNE VERİLMESİ ÖNGÖRÜLÜYOR

Programda öngörülen iktisadi tedbirler, esas itibariyle, **mevcut yatırım fonlarının sanayi burjuvazisi emrine tahsis edilmesi ve yaratılacak yeni fonların da sanayi burjuvazisinin çıkarları doğrultusunda kullanılmasına yöneliktir.** Boraks ve linyit gibi madenlerin devletleştirilmesi, iktisadi devlet teşekküllerinin «kârlılık ve verimlilik» ilkesine göre yeniden düzenlenmesi, dış ekonomik ilişkilerin bu ad altında kurulan bir bakanlığın denetimi altına alınması v.b., sanayi burjuvazisinin ihtiyaç duyduğu yatırım fonlarının, tekelci devlet kapitalizminin yaygınlaştırılması yoluna gidilerek sağlanacağını ortaya koymaktadır. Kredi kurumlarının merkezileştirilmesi, hükümet programındaki deyimiyle «birleşmelerin teşviki», esas itibariyle, tarımcılara ve küçük tüccara kredi veren mahalli bankaların, İş Bankası gibi, Yapı ve Kredi Bankası gibi, sanayi yatırımlarını destekliyen büyük bankalara tâbi kılınması sonucunu doğuracaktır. Öte yandan, **«toprak ve tarım reformu» adı altında alınan tedbirlerin sonucu da, tarımdan sanayiye akan fonları çoğaltmak olacaktır.** Tarım reformu ile gerçekleştirilmek ve hızlandırılmak istenen tarımsal kapitalistleşmenin ise küçük köylü üreticinin yararına bir sonuç verdiği hiçbir yerde görülmemiştir.

EĞİTİMDE, «REFORM» DEĞİL İDEOLOJİK DENGE AMAÇLANIYOR

«Eğitim Reformu» adı altında getirilen tedbirler ise, sadece sanayileşmenin bugünkü aşamasında ortaya çıkan teknik eleman ihtiyacına cevap vermek amacını gütmektedir. Yapılmak istenen, bir kelimeyle, daha «işe yarar» elemanlar yetiştirerek kapitalist üretim mekanizmasına taze kan aşılamaktır. Bu, zaten burjuva hükümetlerinin ötedenberi amaçladıkları bir hedeftir, bunun gerçek bir eğitim reformu ile hiçbir ilişkisi yoktur.

Atatürk'ün lâiklik ilkesine riayetin bu kadar sözü edildiği halde hükümetin lâiklik ilkesi üzerinde eğitimde birliği sağlama, bu ilkeye aykırı eğitim yapan gericilik yuvaları konusunda açık-seçik hiçbir tedbir getirmemesi, burjuvazinin sola karşı ideolojik denge tutma hesabının ifadesidir.

PROGRAM, DIŞ POLİTİKADA, YER YER AP'NİN GERİSİNDE

Erim hükümetinin programı, dış politika, ortak pazar ve yabancı sermaye konularında yeni ve ileri hiçbir şey getirmemekte, **aksine yer yer, (örneğin Çin Halk Cumhuriyetini tanımak konusunda) bundan önceki uygulamanın da gerisine düşmektedir.** «Ekonomik ve siyasal bağımsızlık içinde kalkınma olanaklarının hızla hazırlanması»ndan söz eden program, dış politikada, emperyalizmin bir numaralı lideri olan Amerika'ya ve onun askerî örgütü olan NATO'ya hulus çakmakta; Ortak Pazar ve yabancı sermayeyle ilişkilerin daha sağlam temellere oturtulması yollarını aramaktadır. Bu çerçeve içinde, ekonomik ve siyasal bağımsızlıktan söz edilemiyeceği açıktır.

BURJUVAZİYE GELİŞME, YIĞINLARA BASKI VAADİ

Programında, burjuvaziye, gelişip güçlenme imkânları vaadeden Erim hükümeti, **işçi ve emekçi sınıflarla tüm demokratik güçlere, «asayiş, huzur ve güvenlik» adı altında, yeni baskı tedbirleri vaadetmektedir.** Şöyle ki, işçi ve emekçilerin haklarını aramalarına karşı «öncelikle hukuki tedbirler» alınması öngörülmekte, böylece bu konuda da, AP'nin işçi sınıfını kısıtlayıcı politikasının sürdürüleceği anlaşılmaktadır. Hükümete yeni yetkilerin tanınması; Dernekler, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşü Özgürlüğü, Grev ve Lokavt Kanunlarındaki boşlukların [illegible] leneceği görülmektedir.

Polisin ilerici güçlere karşı Anayasa dışı davranışı, örgütlü gerici kıyamlar karşısındaki müsamahası ve özellikle MİT'in şahsi ve politik çıkarlar uğrunda kullanılması şeklinde süregelen tutumlar, hiç hükümet programında söz konusu edilmemektedir. «Anneler ve babaların yüreklerini yakan» kuşkulara değinilirken, ilerici gençlerin katilleri, Kırıkhan, İnegöl, Amasya olaylarının ve benzerlerinin tertipçilerinin süratle bulunması gereği ifade edilmemektedir. Bütün bunlar hükümet programında yeralan «kolluk kuvvetlerinin çeşitli yönlerden donatılması», AP'nin tezgâhladığı baskıların devam ettirileceği anlamına gelmektedir.

Hükümet programında, bir de burjuvazinin her zaman ve her yerde, bütün ilerici hareketlere karşı yönelttiği «bölücülük», «dışarıdan yardım alma» safsataları yeralmaktadır. Cidiyetsiz, geçersiz, bıkkınlık ve usanç verecek kadar çok tekrarlanmış olan bu iddiaların hükümet programında yeralmış olması, hükümetin anti-demokratik niyetlerini, daha ilk ağızda ortaya koymaktadır.

Özetlersek, Erim hükümetinin programı, Türkiye'de kapitalizmi geliştirme ve burjuvaziyi güçlendirme programıdır. Bu programın ilericilik, devrimcilik, bağımsızlıkçılık ve halktan yana olmakla, uzaktan-yakından hiçbir ilişkisi yoktur. Bu program, halka karşı bir programdır. Halkın, demokratik haklarını yoketmek ve mücadelesini bastırmak için tedbirler getirmektedir. Türkiye İşçi Partisi, bütün kapitalist iktidarlara karşı olduğu gibi, Erim hükümetine karşı da halkın davasını savunmaya azimli ve kararlıdır.

YIĞINLARIN TEK KURTULUŞU SOSYALİZMDEDİR!

Son olaylar, Türkiye'de halkın davasını yalnızca Türkiye İşçi Partisinin savunduğunu, bir kere daha göstermiştir. Bu olaylar sırasında, burjuva partilerinin, hürriyet ve demokrasi çığlıklarının bir yalandan ibaret olduğu ortaya çıkmıştır. Başta eski iktidar partisi olmak üzere Türkiye İşçi Partisi dışındaki bütün partilerin, halkın çıkarlarını feda etmeye her an hazır oldukları, ikiyüzlü bir aldatmaca politikası güttükleri kesinlikle anlaşılmıştır.

Önümüzdeki günlerde, sömürücü hakim sınıflar ile işçi ve emekçi sınıflar arasındaki mücadele daha da keskinleşecektir. Türkiye'de işçilerin, köylülerin, ve bütün emekçi halkın tek

(Devamı 3. Sayfada)

KISA HABERLER

ÖZEL YÜKSEK OKULLAR SORUNU

Özel yüksek okulların anayasaya aykırı olduklarına ilişkin Anayasa Mahkemesi karar gerekçesi açıklanmış bulunuyor. Yüksek Mahkeme kararına göre, 1961 Anayasası, «üniversite» deyimini kullanırken, yalnızca resmî üniversiteleri değil, yüksek öğrenim düzeyinde faaliyet gösteren tüm eğitim kuruluşlarını kasdetmiştir. «Üniversite» deyiminin böyle yorumlanmasından sonra, ortaya, iki önemli sorun çıkmaktadır. Bunlardan ilki özel okulların kapatılması, ikincisi de toplam öğrenci nüfusunun yaklaşık yarısını teşkil eden özel okul öğrencilerinin durumudur. Bu sorunlara çözüm ararken, bir de Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nin durumu ele alınmalıdır. Anayasa Mahkemesi kararının bir yerinde, bütün yüksek öğrenim kurumlarının özerk olmaları, yani kendi yetkili öğretim üyelerinin seçecekleri organlar eliyle yönetilmeleri ge- [illegible] TÜ'nde, Anayasa Mahkemesi kararına uygun olarak, Mütevelli Heyet uygulamasına son verilmesini ve bu kurumun özerkleştirilmesini talep ediyoruz.

11 MİLYON İŞÇİ GREVDE

İtalya'da 7 Nisan 1971 tarihinde uygulanan 24 satlik genel greve 11 milyon işçi katılmış ve bu arada Emilio Colombo hükümetinin de sonu görünmüştür. Bilindiği gibi, İtalya'da, İtalyan Komünist Partisi toplam oyların yüzde 33'ünü kontrol etmekte ve onu dışarıda bırakan koalisyon denemeleri bir türlü istikrarlı olamamaktadır. Emilio Colombo hükümeti de, kendisine öngelen bütün burjuva hükümetleri gibi, ömrünü tüketme çizgisine girmiştir. Son 24 saatlik genel grev, ücret yetersizliğinden değil, Colombo hükümetinin mesken, vergi ve sağlık alanlarında «reform» yapmamasından doğmuştur. Böylece, Avrupa'nın en militan işçi sınıfı hareketi olan İtalyan hareketi, mücadelesinin ağırlık merkezini, ekonomik mücadeleden siyasal alana kaydırmış bulunmaktadır.

KISA... KISA...

- Sovyetler Birliği Komünist Partisi Birinci Sekreteri Brejnev, Amerika Birleşik Devletleri ve Çin Halk Cumhuriyet'ine «barış içinde birlikte yaşama» çağrısında bulunmasından sonra, Çin Halk Cumhuriyeti, Pakistan'da, Yahya Han'ı destekleme kararı aldı.
- Şili'de yapılan belediye seçimlerinde, Allende'nin başkanlığındaki Birleşik Halk Cephesi, çoğunluk oyunu (yüzde 51) kontrol eder duruma geldi.

«Kanun Düzeyinde Kararname»ye Bel Bağlamak Zorundalar

Bilimsel sosyalizmin bize öğrettiği şudur ki, insanlar, kendi tarihlerini kendileri yaratırlar; ama, bu «tarih yaratma» işini, diledikleri gibi değil, keyiflerince değil, kendilerinin seçeceği şartlarda değil, köklerini tarihten alan ve tarih tarafından önlerine sürülen şartlar altında yaparlar. **Demek oluyor ki, insanlar,** son tahlilde, **tarihin birer aracıdırlar.**

12 Mart muhtırasını izleyen ve Erim hükümetinin programıyla en somut ifâdesine kavuşan son gelişmeleri, bütün tarih olayları gibi, bu açıdan değerlendirmek gerekir. 1950'lerde başlatılan makineleşme, elektrifikasyon ve ulaştırma çalışmaları, Türkiye'de, **zorunlu ve kaçınılmaz olarak,** bir sanayi burjuvazisinin gelişip güçlenmesine elverecek maddî ve teknik temeli oluşturmuş; bir «sanayi programı» olan 1968-1972 kalkınma planıyla da, sanayi burjuvazisi, ticaret burjuvazisinin yanına, **hâkim sınıflar ittifakının kumanda kabinine** ulaşmıştı. Son üç yıldır süregiden ekonomik buhran, Adalet Partisi'nin artan doğurganlığı, Odalar Birliği çatısı altında somutlaşan ticaret-sanayi çatışması vb., iki-üç yıl öncesine kadar geçerli olan ve burjuva sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki ilişkileri düzenleyen **ittifak şartlarının artık zaman aşımına uğradığına işarettir.**

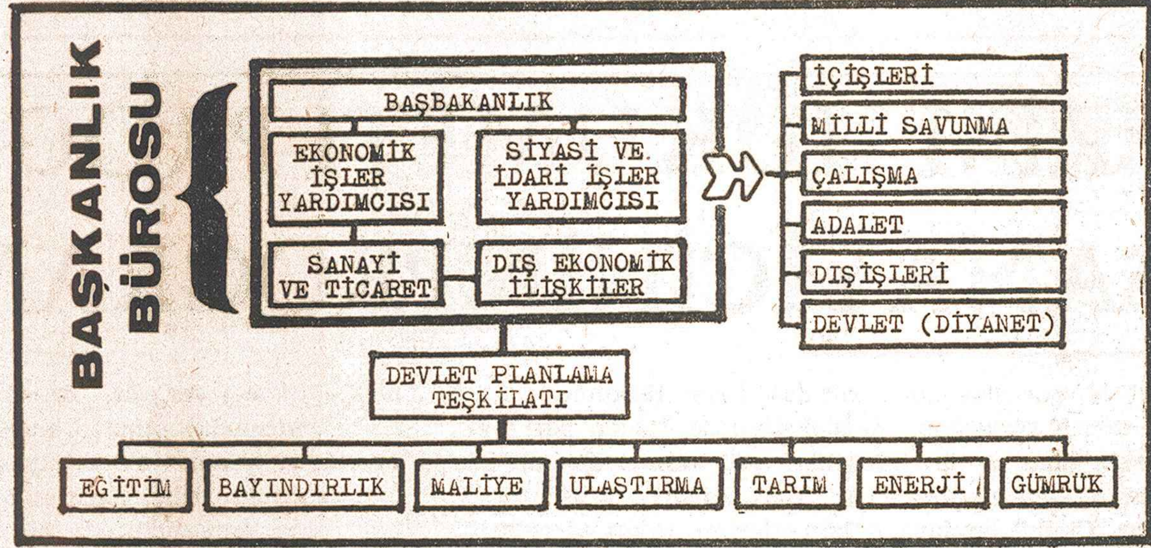
Tarihin Erim hükümetine yüklediği görev, zaman aşımına uğramış ve sanayi burjuvazisinin gelişmesine artık ayakbağı teşkil eder duruma gelmiş bulunan eski ittifak şartlarını, Türkiye'de kapitalizmin ulaştığı gelişkinlik seviyesine uygun olarak, yeniden düzenlemektir. Böylece, Erim döneminde, burjuva sınıflar arasındaki çelişkilerin sanayi burjuvazisi lehine çözülmesi ve **tüm burjuva sınıfların sanayi burjuvazisinin irâde ve çıkarlarına bağımlı kılınması** yoluna gidilecek, tekelci sermayenin ebeliği yapılacaktır. Özetle denilebilir ki, **Türkiye'de, bundan böyle, sanayi burjuvazisi hükümet edecektir.**

ALINMASI ÖNGÖRÜLEN EKONOMİK TEDBİRLER

Erim hükümetinin programında, diğer bütün burjuva sınıfların sanayi burjuvazisine bağımlı kılınmalarını amaçlayan bir dizi tedbir yer almaktadır. Bunların başlıcaları, (1) toprak mülkiyetinin yeniden düzenlenmesi ve tarım gelirlerinin ciddî şekilde vergilenmesi, (2) kredi kurumlarının merkezîleştirilmesi, (3) sosyalist ülkelerle kurulacak dış ticaret ilişkilerinin bir devlet tekeli olarak örgütlenmesidir. Bu düzenlemelerin, çeşitli burjuva sınıflar arasındaki ilişkileri ne yönde etkileyeceğini kısaca görelim.

Toprak reformu, kooperatifleşme ve tarım gelirlerinin ciddî şekilde vergilenmesi, yatırım fonlarını sünger gibi emen ve üstelik sanayinin ihtiyaç duyduğu ek fonları yaratamayan **küçük üretici yığınları yok edecek,** öte yandan **kapitalist çiftçilerin gelirlerini önemli ölçüde sınırlandıracaktır.** Sanayi ve ticaret bakanlıklarının sanayi bakanlığı çatısı altında birleştirilmesi; dış ticaret kotalarını tesbit yetkisinin, ticaret burjuvazisinin kontrol ettigi Odalar Birliği'nden alınarak, sanayi burjuvazisinin kontrol ettiği Dış Ekonomik İlişkiler Bakanlığı'na devredilmesi; nihayet, sosyalist ülkelerle kurulacak dış ticaret ilişkilerinin, bundan böyle, bir devlet tekeli olarak örgütleneceğinin öngörülmesi, **ticaret burjuvazisinin de yeni düzenlemelerden zararlı çıkacağına işarettir.** Buraya bir nokta koyup, «sosyalist ülkelerle dış ticaret» sorunu üzerinde kısaca duralım. Bilindiği gibi, Türkiye, sosyalist ülkelere, esas itibariyle, tarım ürünleri ihraç eder; dolayısıyla, bu dış ticaret ilişkilerinin «özel» kişilerce kurulması, son tahlilde, **tarıma bağlı bulunan ticaret burjuvazisinin ve kapitalist çiftçilerin** yararınadır. Öngörülen tedbirin uygulamaya konmasıyla birlikte, burjuva sınıfların bu iki unsuru, önemli ölçüde zarara uğrayacaktır. Gündemin son maddesi, sanayi burjuvazisiyle malî burjuvazi arasındaki ilişkilerin yeniden düzenlenmesidir. Hükümet programından anlaşıldığı kadarıyla, bu yeniden-düzenlemenin temel ilkesi, «birleşmelerin teşviki», yani kredi kurumlarının merkezîleştirilmesi olacaktır. Türkiye'de, düşük-mevduatlı mahallî bankaların tarım ve küçük ticaretle (şehir ve köy küçük burjuvazisiyle), büyük bankacılık kuruluşlarının da sanayiyle (sanayi burjuvazisiyle) organik bağları vardır. Düşük-mevduatlı mahallî bankaların büyük bankalara bağlanması, **son tahlilde, tarım ve ticaret sermayelerinin sanayi sermayesine bağlanması, tarım ve ticaret sermayelerinin sanayi sermayesinin kontrolu altına sokulmasıdır.**

Özetlersek, sanayi burjuvazisi, yeni hükümetin programıyla birlikte, burjuva sınıflar arasındaki çelişkileri kendi lehine çözmek ve kendisi dışındaki kesimlere akan **yatırım fonlarını sanayinin gelişmesi ve ihtiyaçları doğrultusunda kontrol altına almak** istek ve kararını açığa vurmuş bulunmaktadır.

Gerek hükümetin kurulması ve gerekse hükümet programının hazırlanması sırasında, başbakan, iki yardımcısı ve iki iktisat bakanının teşkil ettikleri dar kurul, bir «başkanlık bürosu», bir «iç-kabine» şeklinde faaliyet göstermiştir. Öte yandan, hükümet programında açıklanan hedeflerin gerçekleştirilebilmesi, yani ülke çapındaki tüm yatırım fonlarının sanayi burjuvazisinin emrine verilebilmesi için, yatırımcı devlet kuruluşlarının, Devlet Planlama Teşkilâtı yoluyla, bu «başbakanlık bürosu»nun kontrolu altına girmesi gerekmektedir. Yukarıdaki örgütlenme şeması, yürütme aygıtının, son gelişmeler içinde beliren ve sürdürüleceği anlaşılan fiilî durumunu yansıtmaktadır. Bu sistemin kökleştirilebilmesi ve belirli bir işlerlik kazanabilmesi için, önümüzdek günlerde, hükümetin, anayasal sınırları aşarak, «kanun mertebesinde kararname çıkarma» yoluna gitmesi, burjuvazinin gündemine girmiştir.

DEVLET MAKİNESİNİN YENİDEN DÜZENLENMESİ

Sanayi burjuvazisi, yukarıda sıralanan isteklerine gerçeklik verebilmek için, herşeyden önce, **devlet makinesinin işleyişini yeni dönemin gereklerine uydurmak zorundadır.** Hükümet programından ve yapılan açıklamalardan anlaşılabildiği kadarıyla, devlet makinesinin yeniden düzenlenmesi çalışmaları, esas itibariyle iki kolda gelişecektir. Bunlardan [illegible] yürütme aygıtının kendi içinde yeniden düzenlenmesi, ikincisi de yasama-yürütme ilişkilerindeki güç dengesinin yürütmeden yana kaydırılmasıdır.

1. Yönetim-Yürütme Aygıtının Yeniden Düzenlenmesi :

Hükümetin kurulması ve hükümet programının hazırlanması çalışmaları sırasında, ortaya, «başkanlık bürosu» olarak adlandırılabilecek **fiilî bir durum** çıkmıştır. Hükümet programının öngördüğü işlerin niteliğine bakarak, bu «kabine içinde kabine» fiilî durumunun sürdürüleceğini ve Başbakan, iki Başbakan Yardımcısı, Dış Ekonomik İlişkiler ve Sanayi Bakanlarından oluşan beş kişilik dar kurulun, iç-kabinenin, **idarî, siyasî, iktisadî, tüm çalışmalar üzerindeki kontrol ve koordinasyonun etkinlik ve sürekliliğini sağlayan bir merkez** olarak işletileceğini yargılayabiliriz.

Yönetim-Yürütme aygıtının en üst organı olan bakanlar kurulunun kendi içinde böylesine bir kademeleşmeye gitmesinden sonra, sanayi burjuvazisinin karşısına, tüm ülke kaynaklarının tek merkezden ve **sanayi burjuvazisinin güçlendirilmesi yönünde** tahsisi ve devletin çeşitli yatırımcı kuruluşları arasında koordinasyonun sağlanması sorunları çıkmaktadır. Burada en önemli görevin **Devlet Planlama Teşkilâtı'na** düşeceği ve Demirel zamanında beliren bir başka fiilî durumun, planlama örgütünün bir «destek hizmet» olmaktan çıkıp kumanda zincirinde yer alan bir «yürütücü organ» haline gelmesi fiilî durumunun, daha da kemikleşeceği anlaşılmaktadır. Böylece, başkanlık bürosunun, Devlet Planlama Teşkilâtı eliyle, yatırımcı bakanlıklar üzerinde etkin ve sürekli bir kontrol kurması mümkün kılınacak, tüm kaynakların tek merkezden ve sanayi burjuvazisinin uzun ve kısa- vâdeli çıkarları önünde tahsis edilmesi sağlanacaktır. Yukarıya çıkardığımız «fiilî» örgütlenme şemasından da görülebileceği gibi, **burjuva yönetim-yürütme aygıtının iç işleyişi önemli ölçüde basitleştirilmekte, kontrol ve koordinasyonun etkinlik düzeyi yükseltilmektedir.**

2. Yasama-Yürütme İlişkilerinin Yeniden Düzenlenmesi :

Yasamayla yürütme organları, yani parlamentoyla hükümet arasındaki ilişkilerin yeniden düzenlenmesi, bir süreden beri, sanayi burjuvazisinin gündeminde baş sırayı tutmaktadır. Bilindiği gibi, «parlamento» denilen kurumun ve onu temellendiren «kuvvetler ayrılığı» ilkesinin tarih sahnesine çıkışı, **feodalitenin çözülme dönemine raslar.** Burjuva egemenliğinin ilkel örgütlenme biçimi olarak beliren parlamento, bu niteliğiyle ve gelişmekte olan burjuva toplumun feodaliteye karşı verdiği mücadele süresince, burjuvazinin en güçlü bir silahı, **burjuva sınıfların «ortak» iktidarının ta kendisi olmuştur.** Ne var ki, bir yandan işçi sınıfıyla burjuvazi arasındaki çatışmanın keskinleşmesine, öte yandan burjuva sınıflar arasında çelişkilerin belirmesine bağlı olarak, burjuvazinin «ortak» ya da «gevşek» yönetimi, yerini, kimi yerde gürültülü, kimi yerde sessizce, **burjuvazinin en güçlü kesiminin yönetimi demek olan kuvvetli hükümete bırak-** [illegible] oyunun bağımsız organlarını kısırlaştırmaya, bir «ortak» iktidar şekli olmaktan çıkarak «sosyal muhalefet forumu» durumuna gelmiş bulunan parlamentonun yetkilerini kısıp yok etmeye, yürütme organının yetkilerini yasama organının zararına sürgit yaygınlaştırmaya, ve **son tahlilde,** yasamayı yürütmeye bağımlı kılmaya zorlamaktadır. Yürütmenin yasamayı kendisine bağımlı kılması, **tekelci sermayenin, burjuvazinin diğer kesimlerini kendisine bağımlı kılmasından başka birşey değildir.**

«Çoğunluk partisi» sisteminin bile yasamayla yürütme arasındaki çatışmayı hafifletmeye yetmediği dönemlerde, burjuvazinin en güçlü kesimi, tekelci sermaye, zaman aşımına uğramış bulunan ve **yasamanın yaygın yapısına yansıdığı ölçüde yürütmenin dar yapısına yansımayan** ittifaklarının «daraltıcı» etkilerinden sıyrılabilmek için, zorunlu olarak, parlamentonun tüm yetkilerinden arındırılması ve ancak şeklen muhafazası yolunu seçmektedir. Türkiye'deki son gelişmeleri de bu açıdan değerlendirmek gerekir. Demirel, sanayi burjuvazisinin ihtiyaçlarını karşılamak istemediği için değil, **yasamayla yürütme arasındaki çelişkiyi sanayi burjuvazisinin çıkarları yönünde çözmeyi başaramadığı için gitmiştir.** Tekelci sermaye egemenliğinin doğum sancılarını çeken Türkiye'de, şimdi, burjuva sınıfların ortak ve «gevşek» iktidarından hareketle burjuva sınıfların en güçlü kesiminin iktidarını gerçekleştirmeye kalkışan Demirel'in yerini, «ittifaklar» sorununu aynı ölçüler içinde gözetmek zorunda olmayan Erim hükümeti almıştır. Yeni hükümet kapısına bırakılan tarih şartları altında, tekelci sermayenin ebeliğini yapacak, bunun için de, tüm iktidar yetkilerini tek bir organda, **yürütme organında,** toplayarak, devlet iktidarını yürütme organıyla özdeşleştirerek, devletin toplumdan soyutlanması sürecini hızlandırmak zorunda kalacaktır.

Yürütmenin yasamayı kendisine bağımlı kılması, ille de, parlamentonun kapısına kilit asılması demek değildir. «Yetki Devri Kanunu» adı altında vaktiyle denenen anayasa-dışı yol, yani yürütme organına «kanun mertebesinde kararname çıkarma» yetkisinin tanınması yolu, yeniden denenebilir; «denenebilir» değil, **denenecektir,** çünkü, sanayi burjuvazisi için başkaca çıkar yol kalmamıştır. **Tüm devrimci, ilerici, demokratik güçlerin, bundan önce olduğu gibi, bundan böyle de, devletin çıplak baskıcı niteliğini ön plana çıkaran, anayasa-dışılığı tescilli, anti-demokratik tedbirlere karşı uyanık olmaları zorunludur.**

BASKI VE TÖRER DEVAM EDİYOR

ANKARA İL BAŞKANLIĞI, EMEK DERGİSİ ve SOSYALİST GENÇLİK ÖRGÜTÜ GENEL MERKEZİ SALDIRIYA UĞRADI

Türkiye İşçi Partisi Amasya İl Başkanı Şerafettin Atalay ve Yıldızeli İlçe Sekreteri Ali Han Uluğ'un öldürülmesi, dört kişinin ölümüyle sonuçlanan Kırıkhan olayları vb., burjuvazinin beklediği sonuçları vermemiş, sosyalist hareketin diri unsurları sindirilememiştir. Şimdi, burjuvazinin taktik değiştirdiğini, bir yandan eski «sindirme» yöntemlerini sürdürürken, öte yandan da, Türkiye İşçi Partilileri silahlı anarşik mücadele ortamına çekmeye çalıştığını görüyoruz.

İstanbul'da Sosyalist Gençlik Örgütü binasının basılması ve Ankara'da da Türkiye İşçi Partisi Ankara İl Merkezi, Sosyalist Gençlik Örgütü Genel Merkezi ve EMEK Dergisi yazıhanesinin silahlı komandoların saldırılarına uğraması, burjuvazinin niyetlerini açıkça ortaya koymaktadır. Partimizin başından beri açıkladığı gibi, burjuvazinin istediği silahlı mücadele ortamına gelinmeyecek, sosyalizm, demokrasi ve bağımsızlık için mücadelemiz, bundan önce olduğu gibi, bundan böyle de, bilimsel sosyalizmin kılavuzluğunda, tam bir kararlılıkla sürdürülecektir.

SON SALDIRILAR VE GENEL BAŞKANIMIZIN TELGRAFI

[illegible] Ankara İl Merkezi, S.G.Ö. ve EMEK'e yapılan saldırılar üzerine, Genel Başkan Behice Boran, İçişleri Bakanına aşağıdaki mesajı göndermiştir :

İçişleri Bakanlığına
ANKARA

Dün akşam saat 19.00 - 20.00 sularında üçü silâhlı olmak üzere on, oniki kişilik saldırgan bir grup silâh tehdidiyle Partimiz Ankara il merkezine, Çankaya ilçe merkezine ve Sosyalist Gençlik Örgütü merkezine girmişler, o sırada içeride bulunanları yine silâhla tehdit edip küfür ettikten ve odaları dolaşıp bir arama yaptıktan sonra gitmişlerdir. Son iki üç hafta zarfında partili ve S.G.Ö. lü üyelere yapılan bu üçüncü kaba kuvvet saldırısıdır. Önce partili genç bir arkadaşı Havayolları terminali yakınında sıkıştırıp hırpalamışlar, civardaki il merkezinden arkadaşlarımızın olay yerine gelmeleri üzerine dağılmışlardır. Daha sonra Parti Gazetesini postalamaya götüren genç üyelerimiz Kızılay PTT'si önünde saldırıya uğramışlar ve gazet paketleri saldırganlar tarafından gasp ve imha edilmiştir.

Açıkça görülüyor ki, örgütlü ve silâhlı gericiler bu tekerrür eden saldırılarıyla silâhlı çatışmalar çıkarıp Partimizi ve Partimiz üyelerin bu anarşik hareketlere bulaştırmak istemektedir. Sol'un meşrû nefis müdafası durumunda bırakıp mukabeleye zorlamak son yıllarda sağcı kanadın ısrarla izlediği ve uyguladığı bir taktik olmuştur. Partimiz bu provakasyonlara gelmemiştir; ne var ki, Partimizin ve partililerin can ve konut güvenliğinin ve masuniyetinin devletçe sağlanmasını beklemek de en tabiî hakkımız ve talebimizdir. Geçmişteki olaylarda savcılığa ve polise yaptığımız müracatlar bir sonuç vermemiştir. Amasya İl Başkanımızın ve Sivas Yıldızeli ilçe sekreterimizin katilleri bulunmamıştır ve aldığımız intiba soruşturmanın ciddiyetle yapılmadığıdır. Kırıkhan olayları sorumluları ve failleri hakkında sürdürülen kovuşturmanın sonucu da henüz belli değildir.

Durum ciddidir. Bakanlığınızın önemle dikkatini çeker, bu gibi saldırıların faillerinin bulunması konusunda gerekli emirleri vermenizi ve mutlaka bulunmalarını ve adalete teslimlerini sağlamanızı saygılarımla arz ve talep ederim.

Behice Boran
Genel Başkan

ESKİŞEHİR'DE DE POLİS BASKILARI YOĞUNLAŞIYOR

Sosyalistlerin öldürülmesi ve örgüt binalarının saldırıya uğramasıyla yetinmeyen burjuvazi, Türkiye İşçi Partisi militanlarını yıldırmak ve sindirmek için sistemli ve örgütlü bir teröre de başvurmaktadır. Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve Eskişehir İl Başkanı Turgut Kazan'ın Eskişehir'de meydana gelen olaylar konusunda Genel Merkez'e gönderdiği mektubun bazı bölümlerin aşağıda veriyoruz :

Eskişehir'de bir komiser var. Adı Sadettin Tantan. Marifeti ise sayılamayacak kadar çok. Sık sık mahalli gazetelerin manşetlerini doldurur. Ülkü ocakları ile kolkoladır. İlim yayma cemiyetleri ile yakın ahbabtedi diye, hasta bir işçiyi döve döve harabetmiştir. Keyfi istemiş, bir muhtarı pestile döndürmüştür. Akademili bir gencin başını demirle yaralayıp komalık etmiştir. Beylik silahını Akademi olaylarında komandolara verdiği söylenir. Ve bir rivayete göre Vali bir zamanlar bu adamı tayin ettirmek istemiş, ama İlim Yayma Cemiyeti, AP yetkilileri ve Seyfi Öztürk hemşerimiz üstün gelmiş. Dayak olaylarını yazan gazeteler de komiser için şeref nişanesi sayılıp o zamanki ANKARALI BÜYÜKLERİMİZE iletilmiş.

2/NİSAN/1971 günü sat 22.00 sularında, bir grup öğretmen gelerek Otogarda Antebe gitmekte olan bir öğretmenin sebebsiz nezarete alındığını söyledi. Bir avukat olarak durumla ilgilenmem istendi. Ben de meseleyi öğrenmek için karakola gittim. Anlatığım komiser de o karakolun komiseriydi. Nezarete alınan öğretmenin bütün suçu TÖS'lü olması, Atatürk'çü ve devrimci tanınmasıydı. Tabi polis de bunu biliyordu. Sükan'dan beri 'nabız atışları' zaten bunun için dinlenmişti. İçeri girdiğimde komiseri pek keyifli gördüm. «RADYODA DİNLEMEDİNİZ Mİ LAN» diyordu. «DEVRİMCİLERİN NE YAPILACAĞINI ÖĞRENDİNİZ HERHALDE.» Öğretmenin üzeri aranmış, yolcu etmeye gelen bir köylüsü ile birlikte nezarete konmuştu.

Komiser beni görünce daha bir sevindi. Çünkü ben TİP'liydim. Bu Partinin Merkez Yürütme Kurulu üyesiydim. Ve Eskişehir'de İl Başkanlığı yapmaktaydım. Sonra komiserin dövmekten sanık olduğu davalarda müdahil vekiliydim. Komiser radyodan programı dinlemiş ve kendince değerlendirmişti. Durup durup bunu söylemekteydi. DEVRİMCİLER EZİLECEKTİ. DEVRİM HÜKÜMETİ FERMANI VERMİŞTİ. «ARAYIN ÜZERİNİ-ATIN BUNU DA İÇERİ» dedi. Ve yalanı yok, bu denileni yaptılar. Üzerimi arayıp nezarete attılar. Bütün Birinci Şubeciler ordaydı. Ve o an radyoda yine Nihat Erim konuşuyor, programını okuyordu. Bir vatandaşın durumunu öğrenmeye giden bir avukat, bir Parti MYK üyesi de nezarete konuluyordu.

Ne öğretmene, ne de köylüsüne bir şey sordular. Biz suç isnadında bulunmadılar. İfade bile almadılar. Yalnızca köylüye öğretmenin komünist olduğunu anlatıp bir daha onunla gezmemesi öğüdünde bulundular. Komiserin keyfi yetince ilkin öğretmen ve köylüsü bırakıldı, sonra da lütfen beni saldılar.

Bu konu ile ilgili olarak Eskişehir İl Örgütünün yayınladığı bildiri de şöyledir :

Partimiz Merkez Yürütme Kurulu üyesi ve İl Başkanı Avukat Turgut Kazan karakol komiseri SADETTİN TANTAN'a karşı hayatının korunması isteği ile valiliğe müracaat etmiştir.

Turgut Kazan müracaatında TANTAN'ın bir resmi görevliden çok sokak kabadayısı tavrı taşıdığını, sürekli evinin önünde dolaştığını, yolunu kesmeğe çalıştığını ve bu şahsın komandolarla ümmetçileri yanına alıp bazı tertipler planladığını anlatmıştır. Ayrıca aynı müracaatta Turgut Kazan komiser TANTAN'ın sanık olduğu duruşmalardan çıkarken kendisini tehdit etmekte olduğu iddiasında bulunmuştur.

Turgut Kazan Valiliğe verdiği di- [illegible] işaret etmiştir :

«ŞAHSIMA GELEN TEHDİT MEKTUPLARI İLE BU KİŞİNİN İLGİSİ BULUNDUĞUNA, YA ONUN TARAFINDAN YAZILDIĞINA YA DA YAZDIRILDIĞINA KESİN İNANCIM VARDIR. VE BAŞIMA GELEBİLECEK HER TPRLÜ BELANIN ANCAK BU KOMİSER TARAFINDAN AYARLANACAĞINI, ÖLÜM YA DA YARALAMA İLE SONUÇLANACAK OLAYLARDA MUTLAKA PARMAĞI BULUNACAĞINI ŞİMDİDEN HABER VERİYORUM. AYNI ENDİŞELERİ BUNDAN UZUNCA SÜRE ÖNCE BAROYA DA ANLATTIĞIMI BİLMENİZİ İSTERİM. VE BU DEVLET GÖREVLİSİNDEN GELEBİLECEK BELALARA KARŞI HAYATIMIN KORUNMASINI DİLİYORUM.»

Bilginizi dileriz..

Türkiye İşçi Partisi
Merkez İlçe Başkanlığı
Eskişehir

My Lai Katliamında Suç ve Ceza

(Baştarafı Sayfa 1'de)

parça olan biçare kadınları görmeğe artık tahammülüm kalmadı.»

Dünya halklarının görevi, insanların sefaleti daha olmazsa kemikleri üzerinde saltanat süren emperyalizmi yeryüzünden silmektir. Zira emperyalizm varolduğu sürece dünya, dünya olmayacaktır. Unutmayalım, emperyalistlerce cehennemlerin yaratıldığı bir dünya, insanlığın gerçek dünyası değildir.

Amerikalı Amiral Rivero Atom Harbinden Bahsediyor

NATO Güney Avrupa Kuvvetleri Kumandanı Amerikalı Amiral Heracio Rivero, Londra'da yaptığı bir konuşmada, NATO'nun, başgösterecek bir savaşta konvansiyonel silahlarla vuruşmayı göze alamayacağını, bunun içinde daha ilk elde nükleer silahlara sarılacağını söylemiştir.

NATO ve Sovyetler Birliği silah güçlerini karşılaştıran Amiral, NATO'nun hava ve kara kuvvetleri bakımından Sovyet kuvvetlerine kıyasen gerek sayı, gerek nitelik itibariyle geride olduğunu belirterek: «çok üstün konvansiyonel silahlarla bir çatışmaya düştüğümüz zaman ya nükleer silahlarla cevap vermek ya da önemli ölçüde NATO topraklarını bırakıp çekilmek tercihi ile karşı karşıya kalabiliriz» demiştir.

Eğer Amiral Rivero boş lâf etmiyorsa, ki aslında bu husus öteden beri söylenir durur, mesele, dünya için çok önemlidir. Ayrıca, bizim için daha da önemlidir. Bu itibarla, memleketin geleceğini biraz düşünen ve biraz toplumsal sorumluluk duygusu taşıyan kimselerin konu üzerinde ciddiyetle durmaları zorunludur.

Neden zorunludur?

Bilindiği gibi, Türkiye'de Amerikan üsleri vardır. Yine bilindiği gibi, Amerika, dünyanın şurasında burasında durmadan ateşle oynamaktadır. Amerika, bu ateşle oynama huyu yüzünden yarın dünyanın başına bir iş açarsa ve emperyalist çılgınlıklarla giderek Sovyetler Birliği ile bir çatışmaya girerse, derhal atom bombasını patlatacak demektir. Çünkü, Amiral Rivero'ya göre, konvansiyonel silahlarla, yani tanklar, toplar, tüfekler ve uçaklarla yürütülecek bir savaşı göze alamıyacaktır. Zira bu türlü silahlarla yapılacak olan bir savaşta peşinen yenilmeğe mahkûmdur.

İşte mesele bir gün bu noktaya gelip dayanırsa bu, bizim için tam manasıyla bir felâket olacaktır. Çünkü böyle bir çatışmada Amerika atom kullanacağına göre herhalde Sovyetler Birliği de armut toplamayacaktır. Harb bu; gül atılmıyor, atom bombası atılıyor; atom Sovyetler'de de var. Şu halde savaş, atom savaşı olacaktır. Ve, bu işte, hangi tarafın hangi tarafı daha önce ve daha yaman bir şekilde vuracağı pek belli değildir. Uzmanların kanaatlerine göre, bu hesapta da Sovyetler Birliği biraz daha ağır basmaktadır. İşin burası bir yana, böyle bir savaşta Türkiye toprakları, Amerikan üsleri yüzünden, ister istemez, ilk hedefler arasında olacaktır. Türkiye'nin böyle bir akibete sürüklenmesi, her aklıbasından insanın kestireceği gibi, altından kalkılmaz durumlar yaratacaktır.

Memleketin kaderine hükmedenleri ellerinden geldiğince bu hususu düşünmeğe davet ederiz.

Erim Hükûmeti Programı, Sanayicinin Programıdır!

(Baştarafı Sayfa 1'de)

kurtuluşu sosyalizmdedir. Bütün ilericilerin bu gerçeği görmeleri, Türkiye İşçi Partisinin sosyalizm, demokrasi ve bağımsızlık için yürüttüğü mücadeleye katılmaları bir zorunluluktur.

Böylece Türkiye'de sosyal mücadelenin safları bir kere daha açıkça belirmiştir. Bu mücadelenin bir kutbunu, işçi sınıfının başını çektiği sosyal muhalefetin öncüsü Türkiye İşçi Partisinin bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi oluşturmakta, diğer kutbunu ise sanayi burjuvazisinin başını çektiği emperyalizm ve kapitalizm zulmü oluşturmaktadır.

Programdan da anlaşılacağı üzere Erim hükümeti karşı saftadır. Türkiyede ilerici, devrimci ve tüm demokratik güçlerin bu gerçeği görmeden mücadelelerini tutarlı bir biçimde yürütme olanakları yoktur.

Türkiye İşçi Partisi, 12 Mart muhtırası ile meydana çıkmış olan yeni siyasal bunalımın nihayete ermesi için, Hükümetin uzun dönemli işlere girişme hevesinden vazgeçmesini ve en kısa zamanda normal Anayasa düzenine dönülmesini talep eder.

EMEK

AYLIK SOSYALİST DERGİ

NİSAN 1971 11. SAYI ÇIKTI

Bu sayıdaki yazılar :

12 MART MUHTIRASI

(Her sosyalistin okuması gereken bir yazı)

- onuncu yılında türkiye işçi partisi
- dünya kapitalist sisteminde ve türkiyede son gelişmeler / özlem özgür
- sosyalizm ve silahlı sınıf savaşı / muharrem kılıç
- marx'ın mezarı başında konuşma / f. engels
- paris komünü / k. asaf

ve emek açısından ayın olayları
idare yeri : Süleyman sırrı sok. 2/8 Yenişehir — ANKARA

Devrimci Teori Olmadan, Devrimci Eylem Olmaz

Parti Okulu Çalışmalarına Başladı

Parti gazetesinin ikinci sayısında **Parti okulu**'nun yakında çalışmalarına başlıyacağını haber vermiştik. Bugün, Parti okulu çalışmalarına başlamış ve ilk hafta çalışmasını tamamlamış bulunmaktadır.

Parti okulu'nun çalışmalarına başlaması, 4. Büyük Kongreyle birlikte Partimizin girdiği yeni yükselme döneminde çok önemli bir olaydır. Çünkü, böylece, Partimizde ilk defa, üyeleri sistemli bir şekilde eğitmek, sosyalizmi birkaç kişinin bildiği bir şey olmaktan çıkarmak yoluna girilmektedir. Bundan böyle, Partimizin yüksek bilinç seviyesine ulaşmış kadroları sistemli bir şekilde genişleyecek, en karmaşık meseleleri çözümleyebilen üye sayısı boyuna çoğalacaktır.

PARTİ İŞÇİLERİ DEVRİMCİLER SEVİYESİNE YÜKSELTMELİDİR

Parti okulu'nun tartışma götürmez büyük önemi şuradan gelmektedir : Partinin görevi kitlelere bilinç götürmek, işçi ve emekçi sınıflara siyaset öğretmektir. **Parti, kitleleri, işçi yığınlarını sosyalist bilinç düzeyine çıkarmakla görevlidir.** Partinin bu görevini yerine getirebilmesi için herşeyden önce partililerin bilinçli olmaları gerekir. Eğer parti üyeleri gerekli bilince ulaşamamışlarsa, görevlerini yapamazlar. Yani, işçi ve emekçi sınıflara sosyalist siyaseti öğretemezler. Bu olmayınca da, işçi ve emekçi yığınlar, Partimizin bayrağı altında toplanıp burjuvaziye karşı savaşamaz, burjuvazinin boyunduruğundan kurtulamazlar.

Bu nedenle, Parti okulunun açılışı ve Partililere sistemli bir şekilde sosyalist teorinin öğretilmeye başlanması, Partimiz tarihinde çok önemli bir olaydır.

Parti okulu'nda, teorinin önemle üzerinde durulmuştur. Bu konuda ders metni olan bazı parçalar alarak sorunu biraz daha aydınlatalım.

BAŞARILI BİR MÜCADELENİN İLK ŞARTI DOĞRU BİR TEORİYE SAHİP OLMAKTIR

1 — İster doğayı değiştirmek isteyelim, ister toplumu, başarılı olmak istiyorsak, dışımızdaki nesnel bir gerçek olan dünyanın kanunlarını öğrenmek ve hareketimizi bu kanunlara uydurmak zorundayız. Başka bir deyişle, başarının birinci koşulu, kendi düşüncelerimizi nesnel dış dünyanın kanunlarına uydurmak gerekmektedir, yoksa başarısızlığa uğramamız kaçınılmazdır. Dış dünyanın kanunlarını ise, ancak, teorik çabayla öğrenebiliriz. Bu teorik çabamızı hergün biraz daha derinleştirmemiz de gerekir. Çünkü, elimizde teorik araçlar olmadan, yeni yeni olayları anlamamız, değerlendirmemiz ve buna göre devrimci tutumumuzu tayin etmemiz mümkün olamaz.

2 — Sınıflı bir toplumda yaşıyoruz ve her düşünce tarzı bir sınıfın damgasını taşımaktadır. Bu da bizi kendi proleter düşünce tarzımızı öğrenmeye, geliştirmeye ve savunmaya zorlamaktadır.

Bugün, işçi sınıfının dünya görüşü olan bilimsel sosyalizme karşı, proleter olmıyan unsurların dıştan ve açık, içerden ve sinsice yönelmiş hücumları vardır. Yerli ve yabancı kapitalizmin, sosyalist teori ve uygulamaya yönelen hücumları ile sosyalist hareket içine sızmış proleter olmıyan unsurların hareketimizi rayından çıkarmak veya sağa yahut sola çekmek çabalarını hepimiz yakından biliyoruz.

KENDİLİĞİNDEN GELEN HAREKETİN KUYRUKÇUSU OLMAMAK İÇİN SOSYALİST TEORİYİ BİLMELİYİZ

3 — Bilimsel sosyalizm, işçi sınıfı hareketinin kendiliğinden gelme büyümesinden tamamen bağımsız olarak, mülk sahibi sınıfların eğitim görmüş temsilcileri tarafından, aydınlar tarafından geliştirilmiş olan felsefe, tarih ve iktisat teorilerinden doğup gelişmiştir. Sosyalizm ve sınıf mücadelesi, birbirlerine paralel olarak gelişirler ve birbirlerini doğurmazlar; ayrı ayrı ön şartlardan meydana gelirler. İşçi sınıfı mücadelesi, üretim güçlerindeki, teknolojideki gelişmenin bir sonucudur. Bilimsel sosyalizm ise, burjuva biliminden kaynaklanmıştır. Bilimin ve teknolojinin ortak bir temeli vardır: her ikisi de modern toplumsal süreçten doğup gelişirler. Proletarya ne bilimi ne de teknolojiyi yaratmamıştır.

Gerçekten, işçi sınıfı **kendi çabasıyla** ancak sendikacılık bilincini geliştirebilir; yani sendikalar içinde birleşmenin, işverenlere karşı mücadele etmenin ve hükümeti gerekli işçi kanunlarını kabul etmeye zorlamanın vs. gerekli olduğu bilincini geliştirebilir.

Demek ki, sosyalist bilinç proleter sınıf mücadelesine dışardan ithal edilmiş bir şeydir, bu mücadelenin içinde kendiliğinden meydana gelmiş bir şey değildir. Bilimin taşıyıcısı proletarya değil, burjuva aydınlar zümresidir.

Bilimsel sosyalizmin bu karakteri, onun bir bilim olarak, bir bilim gibi ele alınmasını zorunlu kılmaktadır. Aksi halde, işçi sınıfının kendiliğinden gelme hareketi önünde sürüklenmek sözkonusudur.

KENDİLİĞİNDEN GELMELİK İSE, İŞÇİLERİ BURJUVA İDEOLOJİSİNİN KÖLESİ YAPAR

Çünkü, burjuva ideolojisi hakim ve yerleşiktir.

Zaten sosyalistlerin ve sosyalist partinin görevi, işçi sınıfının kendiliğinden gelme hareketi ile bilimsel sosyalizmi birleştirmek, kendiliğinden gelme hareketi Partinin programı seviyesine yükseltmektir.

Bu da teorik çalışmaların önemini arttırmaktadır. Bu çalışmalar, işçiler için olduğu kadar, belki onlardan daha fazla olarak sosyalist aydınlar için zorunludur.

4 — İşçi sınıfının kendiliğinden gelme hareketi geliştikçe, sosyalistlerin teorik bilinçlerinin de yükselmesi gerekir. Sosyalist aydınların kimilerinin, 'ah işçi sınıfı kendi hareketine bir sahip çıksa, o zaman bu teorik çabalara ve tartışmalar yer kalmıyacak' şeklindeki hayalleri, sadece bir kaçış ve zihnî tembellik belirtisidir. Çünkü işçi sınıfının kendiliğinden gelme hareketi geliştikçe, sosyalistlere yeni görevler, daha karmaşık ve güç görevler yükleyen yeni sorunlar doğar. Bu da, sosyalistlerden son derece yüksek bir bilinç ister.

ZOR GÜNLERDE ANCAK BİLİNÇLİ VE İNANÇLI OLANLAR SAVAŞABİLİRLER

5 — Partide teorik bilinç düzeyinin yükseltilmesi, güç günleri karşılayabilmenin de başlıca şartıdır. Çünkü, ancak böylece, eski dünya görüşünün etkisinden kurtulunur, durum doğru bir şekilde çözümlenebilir, geleceğe umut hiçbir zaman körelmez, Partiye güven sarsılmaz.

SOSYALİST HAREKETİMİZİN VE PARTİMİZİN DURUMU DA TEORİYE DAHA ÇOK ÖNEM VERMEYİ GEREKTİRMEKTEDİR

Türkiye'de teorik çalışmayı daha da zorunlu kılan bazı nedenler vardır. Bunları da kısaca görelim.

6 — Ülkemizde sosyalist hareket, bir bakıma, henüz gençtir. Bu durum, yabancı ideolojilere karşı mücadelenin önemini arttırmaktadır.

7 — Partimiz henüz kuruluş sürecı içindedir. Birçok proleter olmayan unsuru bağrında taşımaktadır. Bütün bozguncu eğilimlerle kozlar tam olarak paylaşılmadığı gibi, özellikle küçük burjuva radikal etkiler Parti üzerinde ağırlıklarını kuvvetle duyurmaktadırlar. Burjuvazi çeşitli manevralarla Partimiz içinde yankılar uyandırmaktadır.

Bu koşullar altında, şu ya da bu nüansın güçlenmesi Partinin geleceğini uzun yıllar etkileyebilir. Nitekim, teorik çabaya gereken önemin verilmeyişi yüzünden bunun acısını yakın geçmişte çektik.

8 — Öteki ülkelerin işçi sınıfı hareketlerinin deneyinden yararlanılması, yani söz konusu deneylerin eleştirel bir gözle incelenmesi ve bunlardan çıkarılan derslerin ışığında bağımsız uygulamalara girişilmesi zorunluluğu açıktır. İşçi sınıfı hareketinin komün'den bugüne aldığı büyük mesafe hatırlanırsa bu zorunluluğun gerekçesi anlaşılır. Böyle [illegible] için elimizde teorik yaklaşımdan yararlanmaktan daha etkili bir aracımız yoktur.

9 — Partinin, öncü savaşçı rolünü yerine getirebilmesi de, ancak, en ileri teoriyi, işçi sınıfının dünya görüşü olan bilimsel sosyalizmi kendisine kılavuz edinmesiyle mümkündür.

PARTİ'DE ÜYELER TEORİCİ-PRATİKÇİ VEYA DÜŞÜNENLER-YAPANLAR DİYE AYRILAMAZ

Partide her üye hem teoriyle uğraşmak hem de iş yapmak zorundadır. Bazı üyeler teori, ötekiler iş yaparlar şeklindeki ayrım yanlıştır. Bu, burjuvaların işçileri ve emekçileri düşünmekten uzaklaştırmak için uyguladıkları bir usüldür. Amerika da bunun adına taylorizm denir.

Partimizin gerçekten işçi sınıfı partisi olmasını, gerçekten işçi ve emekçi sınıfları bayrağı altında toplayarak iktidara geçmesini istiyorsak, Partililerin bilinç seviyelerini devamlı olarak yükseltmeleri lazımdır.

Tabii, bütün partililerin teorik bilinç seviyesi aynı olmıyacaktır. Partiye yeni yazılmış bir üye eski üyeden veya, alt kademelerde görevli bir partili üst kademedekilerden daha az bilinçli olabilir. Önemli olan herkesin bilincinin yükseltilmesi için sistemli olarak çalışmaktır. Yani her üyenin teorik bir çaba göstermesi zorunludur. Ve Partininde bu konuda üyeye yardımcı olması gerekir.

Bunun gibi her üye, pratik yani iş de yapacaktır. Bütün partililerin aynı işi yapmayacakları da açıktır. Partililerin kimi sendikalarda, kimi fabrikada, kimi köyde çalışacak kimide gazete dergi çıkaracaktır. Herkes, yine bilgisine ve durumuna göre bir iş yapacaktır. Şüphesiz, Parti yöneticisi ile bir üyenin işleri farklı olacaktır.

Özetle, Partide, her üyenin hem teori hem de pratik yapması yani hem bilincini geliştirip hem de partide üzerine düşen işi yürütmesi zorunludur.

Parti üyelerinden bir kısmını teorisyenler (düşünenler) ötekileri pratisyenler (yapanlar) olarak ayırmak kesin olarak yanlıştır ve zararlıdır.

İşte Parti Okulu, bu ayrılığı ortadan kaldırmaya yönelmiş çabalardan biridir.

PARTİ OKULU HAKKINDA BİLGİ

Parti okulu, Partinin merkezi eğitim ihtiyacını karşılamak amacına yöneliktir. Bu okul, şimdilik birer haftalık ders programları ile partinin üst yüzeydeki bilinçli eleman ihtiyacına bir cevap vermeye çalışacaktır.

Bunun için, Parti okuluna, parti örgütlerinin en bilinçli ve militan üyeleri çağrılmaktadır. Bütün Parti üyelerinin bu yolla eğitilemiyeceği açıktır. Onun için, Parti okulu çalışmalarına katılan partililerin bir görevi de bölgelerinde parti örgütlenme ve eğitim çalışmalarına yardımcı olmak olacaktır.

[illegible] merkezi eğitim programları, partinin somut ihtiyaçları gözönüne alınarak hazırlanacak ve eylemsel yararı esas tutulacaktır.

Parti okulunda derslerin en çok yirmişer kişilik gruplara yapılması öngörülmüştür. Her eğitim programı, bütün yurt düzeyini kapsıyacak elemanlara sırayla uygulanacaktır. Bir program bittikten sonra, ihtiyacın gerektirdiği bir başka ders programına başlanacaktır.

İLK HAFTA BAŞARILI OLDU

Birinci eğitim programının ilk hafta uygulaması 4 Nisan 1971 Pazar günü sabah başladı, 11 Nisan 1971 Pazar günü akşam sona erdi. Dersler, umulandan da daha fazla canlı, ilginç ve faydalı oldu. Bu ilk hafta, eğitime, İstanbul, Zonguldak, İzmir ve Kocaeli'nden gelen 18 partili katıldı.

Bu arkadaşların katıldıkları eğitim programında yer alan konulardan bazıları şunlardı :

Sosyalist Mücadele ve Parti; İttifaklar Sorunu; Türkiye'nin Toplum Yapısı; Dünya'da ve Türkiye'de İşçi Sınıfı Hareketi; Türkiye'de Sendikacılık; Tarihte Sömürme Şekilleri; Artık Değer; Ekonomik, Siyasal ve İdeolojik Mücadele, vb.

Önümüzdeki günlerde, yeni bir haftalık eğitimin ne zaman yapılacağı, buna kimlerin katılacağı tesbit edilecek ve çalışmalar böylece sürdürülüp geliştirilecektir.

My Lai Katliamında Suç ve Ceza

Hatırlanacağı üzere, bundan üç yıl önce, Güney Vietnamda My lai köyü halkı Amerikalı askerler tarafından katledilmiştir. Bu katliamda «genç, ihtiyar, kadın, kız, çocuk» demeden 102 insan yokedilmiştir. Dünyada derin yankılar uyandıran bu olay, süphe yok ki, insanlığı duyanlar için çok acı vericidir.

Dünya kamu oyunun hassasiyeti karşısında My lai katliamının sorumlusu olarak ortaya çıka çıka bir teğmen çıkmıştır. Teğmenin adı Calley'dir. İlerici Amerikalılara göre, **gerçek suçlular, emperyalizmi kan ve ateşle sürdürmeğe çalışan kapitalistlerdir; savaşı, pis çıkarları için, bunlar yaratırlar; asıl yargılanmaları gerekenler onlardır...** Kapitalizmin insanlık dışı gidişine kendini kaptırmış Amerikalılara göre de, **Calley, bir kahramandır, göğsüne madalya takılmalıdır, ayrıca, öldürdüğü her Vietnamlı için kendisine 1000'er dolar mükâfat verilmelidir...**

Bilindiği gibi, teğmen Calley, askeri mahkemede yargılanmıştır. Duruşmalarda: «**aldığı emir üzerine hareket ettiğini, Vietnam'da her canlıyı öldürmek için eğitim gördüğünü.....**» ileri sürmüştür. Neticede, geçenlerde, müebbed hapse mahkûm olmuştur.

Ancak, Başkan Nixon, meselenin yüksek mahkeme tarafından nihaî hükme bağlanmasını beklemek üzere, teğmeni hapisaneden çıkarıp subaylar karargâhına yerleştirmiştir. Şimdi, teğmenin rahatı burada çok iyidir.

Nixon'ın bu tutumu, insan hayatını hiçe saymanın yanında, adaletle alay etmektir.

Teğmenin duruşmalar sırasındaki ifadesi karşısında, My lai katliamının vuku bulduğu 1968 yıllarında Vietnamdaki Amerikan kuvvetleri başkomutanı olan general Vestmore[illegible]**da işlenmiş korkunç cinayetlerde tecrübesiz assubaylarla, küçük teğmenler sorumlu ve suçludur, ben kendimi hiç suçlu hissetmiyorum...»**

Asıl suçlular, dünyayı kendi çıkar hesapları içinde döndürmek isteyen ve bu uğurda Vietnam halkının topraklarına, özgürlüklerine ve servetlerine göz diken Amerikan emperyalistleridir. Emperyalistler, ezmek ve boyundurukları altına almak istedikleri ülkelerin halklarına karşı kullanmak üzere, besledikleri orduları canavar sürüsü haline getirirler. Vietnam savaşı, Kamboçya ve Laos saldırıları bunun somut delilleridir.

Bakınız, My lai katliamında bulunmuş olan Amerikalı Çavuş Chick, sonradan kaçtığı İsveç'te, gazetecilere şunları söylemiştir:

«Calley hasta bir adamdır, zır delidir. Kuduz bir köpek gibi vurulmasını Allahtan dilerim. Fakat Calley tek değildir. Harp sahnelerinde bulunduğum yıllarda onun gibi 300 belki de 3000 kişiye rastladım.

İlk asker olduğum zaman harbi erkekler arasında yapılan bir çarpışma zannederdim. Fakat Vietnamda harp öyle değildir. Bir misal vereyim size. Bir kadın pirinç tarlasında çalışırken bir grup Amerikan askeri kendisini gördüğünde içlerinden biri, arkasından şunu vurunca sağa yuvarlanırsa sen bana yüz dolar vereceksin sola yuvarlanırsa ben sana 100 dolar ödeyeceğim der. Biri silah patlatır ve kadın düşer, ölmüştür. Tek üzülen 100 dolar kaybeden askerdir. Artık tahammülüm kalmadı. Napalmla yanan çocukları, süngüyle delik deşik edilen yaşlıları görmeğe tahammül edemiyorum. Zorla ırzına geçildikten sonra kadınlık uzvuna yerleştirilen el bombasının patlamasıyla parça

(Devamı 3. Sayfada)

PARTİ GAZETESİ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'NİN MERKEZ YAYIN ORGANIDIR. 15 Günde bir yayınlanır. Fiatı 50 Kuruştur.
Sahibi: Şaban *ERİK* Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: İzzet *ARARAT* İdare Yeri: Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi Mithatpaşa Cad. 63/1 Yenişehir — Ankara
Bağış ve aboneler için banka hesap numarası: T.C. Ziraat Bankası Mithatpaşa Şubesi, 630/A - 34
TELEFON: 17 07 59 YILLIK ABONE ÜCRETİ: *YURTİÇİ:* 12,50 TL, *YURT DIŞI:* 18. TL.DIR. — Dizgi ve baskı Baylan Basım ve Ciltevi TEL: 12 52 95 ANKARA